

Хламідіоз

Я не думаю, що це така вже велика справа, це ж не щось невиліковне, ніхто не помре. Ми просто проп'ємо антибіотики, і за десять днів усе буде гаразд. Але тепер він вважає мене стовідсотковою хвойдою. Що ж, така я і є, якщо заразила іншу людину венеричною хворобою. Утім, я все ж вважаю несправедливим, що це так для нього важливо. Він удає, що я зрадила його, бо була з іншими чоловіками. Ми не були разом, коли я подалася до Південної Америки, ми лише раз зустрілися, і я навіть не спала з ним. Я мандрувала сама, і цей подорожній секс насправді був результатом того, що я просто не вигадала, чим би ліпшим зайнятися, щоб заповнити соціальну порожнечу. Тоді я ще не знала, що між нами буде щось більше, мені це навіть здавалося майже неймовірним, але під час подорожі я дедалі більше захоплювалася ним. Він постій-

но надсилав мені листи на мейл та хотів зі мною поспілкуватися, коли я заходила до інтернет-кафе й налагоджувала зв'язок. Коли я повернулася додому, то закохалася в нього, він такий гарний і розумний, і я не знаю, скільки у нього книжок, точно кілька тисяч, а крім того, він має неймовірну колекцію DVD.

У нього все це в голові, і він без упину розпитує про тих хлопців. Я не хотіла розповідати йому все спочатку, тож просто згадала про одного чоловіка, норвежця на Кубі, потім додався ще один, потім третій, четвертий, п'ятий, бляха, усіх і не згадаєш. Я намагалася пояснити, що справді не пам'ятаю, але він подумав, що я брешу. У нас було все так чудово, а тепер він і знати мене не хоче.

Холостяки I

Його квартира — це підвал у Вестюрбайрі, де він живе разом з одним зі своїх друзів, який є втіленням образу безпорадного холостяка. Співмешканець не вміє доглядати за собою, йому точно за тридцять, але він не знає, як прати білизну, залишає одяг сохнути просто у пральній машинці. Від рушників відгонить кислотиною, і запах стає ще гіршим, коли ви обтираєтесь ними після душу. Також співмешканець не вміє кувоварити. Коли пощастить, він може приготувати сосиски, але загалом, схоже, живе на гамбургерах, шоколадному печиві й дієтичній колі. Він помішаний на дієтичній колі, зранку надягає темно-синій халат і цмулить потроху колу без цукру. Від нього самий бруд, я не розумію, як він може жити з цим чуваком, але це дає можливість спокійно позависати разом. Хоча ми і не пара, проте я частенько його навідную.

Вегетаріанці

Мені здається, він також у захваті від вегетаріанства. Мої подруги, щиро кажучи, не вегетаріанки, і дівчата часто draжнять мене через це. Але ми двоє перестали вживати м'ясо у своєму житті, і я багато чого нового дізналася, оскільки він винятково смачно готує вегетаріанські страви. Я почала споживати значно різноманітніші харчі, ніж просто чипси чи сандвічі з сиром на грилі. Коли він у гостях, то ображається, що йому пропонують щось м'ясне, а крім того, усі його подруги були вегетаріанками, тож дівчат, які їдять м'ясо, він вважає гидотними створіннями.

Колишня I

Він досі дуже цінує свою колишню дівчину, вони добрі друзі. Вона неймовірно мила і страшенно розумна. Вони вивчали старовинні мови у виші, обоє знають латину і вельми начитані, можуть цитувати Дерріду так, наче це звична справа. Днями він запросив мене до кав'ярні, і коли я прийшла, вони сиділи там удвох. Я відчувала жахливе приниження, найдужче кортіло розвернутися і піти звідти, просто зникнути, але вони мене помітили, відтак мусила сидіти з ними.

То був найгірший день мого життя. Я страшенно стресувала, уся спітніла і якось дивно тремтіла. А вони були такі спокійні, ще й набагато від мене розумніші. Увесь час розмовляли про фільми, яких я ніколи не бачила, і про речі, про які я поняття зеленого не маю. Колишня намагалася захотити мене до розмови, зокрема пояснюючи, що

означає «strawberry milkshake»¹: це коли чоловік кінчає на обличчя жінки й водночас б'є її так, щоб з носа потекла кров. А, скажімо, «snowballing»² — це коли чоловік кінчає в жінку, а вона плює йому до рота. Він часто згадував, як добре було спати з нею і як вона приємно обіймається. Я обіймаюся дуже погано, просто затискаю і все.

¹ «Полуничний молочний коктейль» (англ.). — Тут і далі прим. пер.

² «Сніжки» (англ.).

Велосипед

Якось увечері він запросив мене до бару, але я була вдома у Ґраварвоґу з батьками і не зважила на це. Не відмовила прямо, просто сказала, що хочу побути з молодшою сестрою, а він спохмурнів і зробився якийсь дивний. Ми багато були разом і ніби стали залежними одне від одного. Тієї ночі я виявила, що відвикла спати сама, мені було холодно і я за ним скучила. Було важко заснути, я засмутилася і дещо шкодувала, що не взяла себе в руки і не пішла з ним, але водночас шкодувала і про те, що досить рідко була зі своїми протягом останніх тижнів. Усю ніч крутилася в ліжку, збентежена й напружена. Мені закортіло зустрітися з ним, перевірити його, і оскільки заснути я все одно не змогла б, то взяла мамине авто і подалася в західну частину міста, збираючись зробити йому сюрприз: прокраситися до нього у підвал і прокинутися поруч із ним.

Вхідних дверей вони ніколи не замикали, тому я зайшла. У вестибюлі стояли його черевики, а поруч — ексклюзивна пара з підборами від «Кроп». До біса сексуальне взуття, і я знала, що його співмешканець — не той, на кого могла б повестися дівчина, яка має такі розкішні туфлі. Вона, певно, лежала у тому ліжку, в яке гадала лягти я сама, і мені не треба було заходити до нього, аби пересвідчитися у тому. Я просто знала це, знала, що я недостатньо гарна. Я була певна, що ми будемо разом, яка ж я бісова дурепа. Але цього варто було чекати: одна жінка йде, інша — приходить.

Я прокралася до ванної кімнати й забрала свою зубну щітку та туалетні приналежності. Він прокинеться з цією новою, і все буде так, ніби мене там ніколи й не було. Біля квартири стояв мій велосипед, і я запхала його до авта. Я збиралася зникнути з його життя з усіма своїми речами, він навіть не помітить. Мій велосипед дуже важкий, і мені знадобився певний час, аби повернути кермо так, щоб воно вписалося в багажник. Я ніколи не могла підняти його самотужки, і те, що того вечора мені вдалося втиснути його до авта за один підхід, безперечно, було через викид адреналіну. Потім я поїхала до себе додому в Айгісідуну.

ні, і там кричала й плакала, аж поки не лишилося сліз, а потім довірилася собі настільки, щоби повернутися до Граварвогу. Удома всі спали. Я прокралася до помешкання і вдала, ніби нікуди не виходила тієї ночі.

Я ніколи більше з ним не розмовлятиму, я мала знати, що ніколи не буду достатньо гарною для нього, і якби я просто пішла тоді з ним до бару, то цього, може, ніколи б не сталося. Дівчина в розкішному взутті, безперечно, також вегетаріанка, але я не хочу знати, хто вона така, ця клята шльондра.

Сила волі I

Він телефонує, надсилає повідомлення, але я мов тефлонова — до мене нічого не липне.

Сила волі II

I так — п'ятнадцять хвилин.

Студентська вечірка

Він запросив мене піти з ним на студентську вечірку його родички. Моїм радощам не було меж. Це означало на сто відсотків, що він хоче стати моїм хлопцем. Люди не беруть тих, з ким лише злягаються, на студентські вечірки.

Його маленька кузина, на загальний подив, спромоглася скласти іспити, тож її мама розіслала запрошення буквально за добу. Вечірка відбувалася у Сельфоссі, звідки походили всі родичі його матері. Коли я їхала через Хеллісхейд, він сказав мені, що та його кузина, як і решта родичок з боку матері, змагалася в конкурсі «Міс Південна Ісландія», це був такий собі родинний вид спорту. Сам він також дуже гарненький, проте не любить отаких штучних дівчат, які беруть участь у подібних виставах. Я, безумовно, буду першою дівчиною, яку зустріне ця кузина-студентка, що все ще має лобкове волосся.

Я була наче паршива вівця на тій вечірці, він мене ні з ким не знайомив і сам ні з ким не розмовляв. Він узяв з собою книжку, яку читав у якійсь кімнаті, а його мати й тітки балакали зі мною у вітальні. Він не прихильник порожніх балачок, без яких людям годі обійтися на родинних збіговиськах, тож завжди бере з собою книжку, щоб його життя стало трохи змістовнішим після таких посиденьок, з нього вже досить розмов про погоду і про те, як справи з навчанням.

Зрештою його мати представила мене як «другу сина». Тоді бабуся, яка сиділа у вітальні в глибокому кріслі, тримаючи маленьку десертну тарілочку і кладучи туди шматочок кремового торта, покликала мене і спитала:

— Ти знаєш про його дітей?

Тітки з тривогою споглядали за моєю реакцією.

— Так, я про них знаю, — відказала я ввічливо.

Бабуся продовжила:

— Я гадаю, він ніколи не покине навчатися, він так любить читати.

Тоді вона голосно розсміялася у своєму кріслі й узяла собі ще випічки.